

Dictamen en relació amb la consulta relativa a l'objecte d'una reclamació referida al dret d'accés a informació pública per una persona que demana informació sobre el tractament de dades que du a terme una entitat de l'àmbit públic

Ref. CNS 29/2024

Antecedents

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta relativa a l'objecte d'una reclamació formulada per una persona interessada, en base a la normativa de transparència, que hauria sol·licitat informació sobre diverses qüestions relatives al tractament de dades personals que du a terme una entitat del sector públic (en endavant, l'entitat).

Posteriorment, i atesa la resposta de l'entitat a la sol·licitant, aquesta hauria formulat una reclamació en discrepar, segons la informació disponible, dels motius argumentats per l'entitat per no facilitar-li tota la documentació requerida.

Es formula consulta a aquesta Autoritat en relació amb l'objecte de la reclamació esmentada i, en concret, sobre diversos aspectes relatius al compliment per part del responsable del tractament (en aquest cas, l'entitat), de les obligacions previstes a la normativa de protecció de dades, per poder resoldre la reclamació i ponderar degudament les invocacions d'aquestes limitacions adduïdes per l'entitat reclamada que, com explica la consulta, a més de fer referència a obligacions legals del responsable, poden incidir en la correcta consideració d'allò que forma part de la publicitat activa en l'àmbit de la protecció de dades, en el seu cas.

Analitzada la consulta, que s'acompanya de còpia de l'expedient relatiu a la reclamació formulada per la persona interessada, i vista la normativa vigent aplicable, aquesta Assessoria Jurídica informa el següent:

Fonaments de dret

I

(...)

II

La consulta formulada es refereix a la petició d'accés a informació sobre diversos aspectes relatius al compliment per part de l'entitat, de les obligacions previstes a la normativa de protecció de dades, en concret, al Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD) i a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD).

Com explica la consulta, la persona interessada hauria sol·licitat a l'entitat responsable (art. 4.7 RGPD), diversa informació sobre les seves obligacions respecte portar un registre de les activitats de tractament (art. 30 RGPD); disposar d'una anàlisi de riscos i avaluacions d'impacte (art. 35 RGPD); l'adopció de mesures tècniques i organitzatives necessàries per garantir la seguretat i integració de les dades i la seva protecció (article 25 RGPD); disposar de la corresponent designació d'un delegat de protecció de dades, DPD (arts. 34 i 37 LOPDGDD), i al conjunt d'obligacions relatives a les transferències internacionals de dades (TID).

Així, segons la informació disponible a l'expedient que acompanya a la consulta, en data 19 de juny de 2024 la persona sol·licitant va demanar a l'entitat accés a la següent informació:

“- tots els procediments, protocols, instruccions i altres documents que utilitzi (l'entitat) per gestionar les dades personals tant de serveis centrals com de totes les oficines que té (l'entitat) per tot el món.

- tota la informació de com es realitzen les transferències internacionals entre seus, entitats que es subcontracten i els serveis centrals a Barcelona i dels mecanismes d'adequació emprats.

- les avaluacions d'impacte que s'hagin realitzat sobre tots els tractaments de protecció de dades.

- la documentació resultant del contracte de serveis de Delegat de Protecció de dades conforme el Reglament Europeu de Protecció de Dades a (l'entitat) i l'assessorament integral en aquesta matèria amb l'empresa (...).

- el detall de les fitxes de tractament de tots els tractaments de dades personals que consten al registre d'activitats de tractament.

- els materials de formació i difusió interna elaborats per a la formació de tot el personal.”

(...) l'entitat (...) resol el següent:

“2. Subministrar la informació relativa a:

- les avaluacions d'impacte que s'hagin realitzat sobre tots els tractaments de protecció de dades.

- la documentació resultant del contracte de serveis de Delegat de Protecció de dades conforme el Reglament Europeu de Protecció de Dades a (l'entitat) i l'assessorament integral en aquesta matèria amb l'empresa (...).

- el detall de les fitxes de tractament de tots els tractaments de dades personals que consten al registre d'activitats de tractament.

- els materials de formació i difusió interna elaborats per a la formació de tot el personal.
(...).

3. Inadmetre pels motius exposats anteriorment la informació relativa a:

– tots els procediments, protocols, instruccions i altres documents que utilitzi (l'entitat) per gestionar les dades personals tant de serveis centrals com de totes les oficines que té (l'entitat) per tot el món.

4. Desestimar pels motius indicats la informació relativa a:

– Tota la informació de com es realitzen les transferències internacionals entre seus, entitats que es subcontracten i els serveis centrals a Barcelona i dels mecanismes d'adequació emprats.”

(...).

En data 13 d'agost la interessada presenta una reclamació a l'ens corresponent, en què reclama que l'entitat li faciliti la informació sol·licitada, en els termes exposats en la seva sol·licitud.

En síntesi, com explica la consulta i com es desprèn de la resolució de l'entitat, aquesta hauria desestimat l'accés respecte la informació relativa a les TID en base al límit de l'article 21 LTAIPBG per afectar a la seguretat pública; la sol·licitud d'informació sobre els procediments, protocols, instruccions i documents que utilitza l'entitat per gestionar les dades personals s'hauria inadmes en base a l'article 29.1 LTC i a diverses resolucions de la GAIP per ser documentació interna sobre el funcionament de l'organització però no relacionada amb la prestació del servei; i pel que fa a la resta de la petició d'informació, sobre la qual es demana l'accés complet, l'entitat hauria oposat el dret a la propietat intel·lectual.

(...)

Es formula consulta a aquesta Autoritat en relació amb l'objecte de la reclamació esmentada i en relació amb les obligacions previstes a la normativa de protecció de dades, per poder resoldre la reclamació i ponderar degudament les invocacions d'aquestes limitacions adduïdes per l'entitat reclamada que, a més de fer referència a obligacions legals del responsable, poden incidir en la correcta consideració d'allò que forma part de la publicitat activa en l'àmbit de la protecció de dades, en el seu cas.

En aquest dictamen ens referirem a la informació reclamada i a la que no s'ha donat accés, o a la que s'ha donat un accés parcial que la reclamant considera insuficient.

III

Cal fer una consideració prèvia des de la perspectiva de la legislació de transparència, atès que l'article 18 de l'LTC reconeix el dret de les persones a “accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda” (apartat 1).

Vista la documentació que es sol·licita, aquesta podria contenir informació personal referida a les persones responsables de la seva elaboració, probablement, del DPD intern o extern nomenat pel responsable, de càrrecs i responsables de les diferents seus i oficines en què s'articula l'entitat reclamada, o dels professionals que han dut a terme la formació, entre d'altres.

La documentació reclamada, seria informació pública d'acord amb l'article 2.b) de l'LTC, sotmesa al dret d'accés (art. 18 LTC).

Val a dir que aquest dret d'accés no és absolut i pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret, i pel que fa al dret a la protecció de dades personals, cal tenir en compte les limitacions i criteris previstos a la legislació de transparència (en concret, l'article 24 LTC, atesa la informació reclamada), i els principis de la normativa de protecció de dades personals.

D'acord amb la previsió de l'article 24.1 LTC, concretada en l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (RLTC), als que ens remetem, en principi no hauria d'haver-hi impediment en donar accés a la informació merament identificativa que correspongui a la persona o persones que exerceixen de DPDs (figura respecte la que l'RGPD ja preveu que se n'hagi de donar informació, ateses les seves funcions, com veurem més endavant), o que exerceixen diferents funcions a l'entitat, que pugui constar en la documentació que es sol·licita.

En la mateixa línia, respecte les dades merament identificatives de professionals externs a l'entitat que, per exemple, hagin pogut dur a terme determinada formació, tampoc no sembla que aquestes dades identificatives hagin de requerir una protecció o confidencialitat específica.

Més enllà d'això, no sembla que la documentació reclamada hagi de contenir dades personals de terceres persones alienes a l'organització de l'entitat, l'accés a les quals s'hagi de dirimir des dels criteris de l'article 24 LTC.

En qualsevol cas, la consulta es refereix al possible accés a la dita documentació tenint en compte les obligacions legals del responsable, i la incidència que això pugui tenir en la correcta consideració d'allò que forma part de la publicitat activa en l'àmbit de la protecció de dades.

En aquest sentit, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, cal partir de la base que el tractament de dades personals per part de l'entitat requerida es troba sotmesa als principis i garanties de la normativa de protecció de dades (RGPD i LOPDGDD).

Com a responsable del tractament, l'entitat ha de donar compliment als principis i garanties de la normativa de protecció de dades (art. 5.1 RGPD); entre d'altres, la norma disposa que les dades personals han de ser tractades de manera lícita, lleial i transparent en relació amb l'interessat ("licitud, lleialtat i transparència"), ex. art. 5.1.a) RGPD.

Així mateix, l'article 5.2 de l'RGPD disposa que:

"El responsable del tratamiento será responsable del cumplimiento de lo dispuesto en el apartado 1 y capaz de demostrarlo («responsabilidad proactiva»)."

Un dels deures que corresponen al responsable, en aquest cas, l'entitat requerida, és donar compliment al deure d'informar les persones afectades, és a dir, aquelles persones físiques la informació de les quals és objecte de tractament per part de l'entitat.

Així, segons l'article 12 RGPD:

“1. El responsable del tratamiento tomará las medidas oportunas para facilitar al interesado toda información indicada en los artículos 13 y 14, así como cualquier comunicación con arreglo a los artículos 15 a 22 y 34 relativa al tratamiento, en forma concisa, transparente, inteligible y de fácil acceso, con un lenguaje claro y sencillo, (...).

(...).”

L'article 15 RGPD configura el dret d'accés com el dret del titular de la informació a accedir a les seves pròpies dades personals. Com es desprèn de l'article 15, i com recorda el Comitè Europeu de Protecció de dades (CEPD) en les Directrius 1/2022, sobre els drets dels interessats i el dret d'accés (28.3.2023):

“El objetivo general del derecho de acceso es proporcionar a las personas información suficiente, transparente y fácilmente accesible sobre el tratamiento de sus datos personales, de modo que puedan conocer y verificar la licitud del tratamiento y la exactitud de los datos tratados. Esto facilitará, aunque no es una condición, que la persona ejerza otros derechos, como el derecho a la supresión o rectificación.

El derecho de acceso con arreglo a la legislación en materia de protección de datos debe distinguirse de derechos similares con otros objetivos, por ejemplo, el derecho de acceso a los documentos públicos, que tiene por objeto garantizar la transparencia en la toma de decisiones de las autoridades públicas y las buenas prácticas administrativas.”

Així mateix, respecte el principi de transparència (art. 5.1.a) RGPD), el CEPD, en les Directrius 4/2019, relatives a l'article 25 de l'RGPD, recorda que:

“65. El responsable del tratamiento debe hablar clara y abiertamente con el interesado acerca de cómo se recogerán, usarán y compartirán los datos personales. La transparencia consiste en facilitar que los interesados entiendan y, en su caso, ejerzan los derechos que tienen reconocidos en los artículos 15 a 22. Este principio está integrado en los artículos 12, 13, 14 y 34. Las medidas y garantías establecidas para favorecer el cumplimiento del principio de transparencia también deben favorecer la aplicación de estos artículos.”

És a dir, la normativa de protecció de dades configura el dret a disposar d'informació específica i més o menys detallada sobre el tractament d'informació personal que duu a terme un responsable, com un dret dels afectats, per tant, dels titulars d'aquesta informació personal i no, en un sentit ampli, com un dret del conjunt de la ciutadania, o com un dret l'exercici del qual pugui exercir qualsevol altra persona aliena al tractament, en les mateixes condicions que els afectats.

No consta que la persona reclamant sigui persona interessada als efectes de l'article 4.1 de l'RGPD. Per tant, no resultaria d'aplicació a la sol·licitud d'informació examinada l'article 15 RGPD, que obliga al responsable a facilitar als afectats determinada informació relacionada amb el tractament de les seves dades, sinó a un dret d'accés a informació pública, en els termes de la legislació de transparència (Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC).

I, en aquest context, cal examinar en aquest dictamen si, atesos els principis i obligacions que la normativa de protecció de dades imposa als responsables -en aquest cas, l'entitat-, es podria facilitar la informació en els termes en què ho demana la reclamant, no en qualitat

de persona interessada als efectes de l'article 15 RGPD, sinó com a persona aliena al tractament.

Així, més enllà de la informació que un responsable estaria obligat a facilitar ex. art. 15 RGPD, la normativa de protecció de dades disposa, com veurem, que determinada informació hagi de ser pública i, per tant, pugui ser coneguda per qualsevol persona.

En qualsevol cas, i com a consideració general, no sembla que, als efectes de la normativa de protecció de dades, un tercer que no té la condició de persona afectada (art. 4.1 RGPD), hagi de tenir accés a informació sobre el tractament de dades que du a terme un responsable, en uns termes més amplis o amb major grau de detall del que podria tenir una persona que sí té aquesta condició.

Tenint en compte això, cal referir-se a la documentació concreta que sol·licita la persona reclamant.

IV

- Informació sobre la documentació resultant del contracte de serveis de DPD

La reclamant demanava, en la seva sol·licitud inicial, "la documentació resultant del contracte de serveis de Delegat de Protecció de dades conforme el Reglament Europeu de Protecció de Dades a (l'entitat) i l'assessorament integral en aquesta matèria amb l'empresa (...SL)."

Segons consta en la documentació disponible, l'entitat hauria facilitat a la reclamant l'enllaç a l'expedient de contractació publicat al perfil del contractant de l'entitat, de la Plataforma de Serveis de Contractació Pública.

Malgrat això, la reclamant manifesta el següent, en la reclamació presentada:

"L'enllaç facilitat (...) no inclou la documentació resultant del contracte de serveis. Només hi ha l'adjudicació, no la documentació elaborada per l'empresa durant l'adjudicació del contracte que és el que es demanava."

Per tant, sembla que la reclamant vol accedir, no a la informació que l'entitat ja hauria fet pública en el portal de transparència en aplicació de les obligacions de publicitat activa en matèria de contractació administrativa (art. 13.1.d) LTC), sinó a la documentació que hauria elaborat el DPD, en compliment de les seves funcions, a partir d'aquesta contractació ("documentació resultant del contracte").

I respecte d'aquesta altra informació, l'entitat al·lega que, en virtut de l'article 21.1 LTC, "és documentació que es regeix per l'apartat g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial, aplicant d'aquesta manera el límit al dret d'accés a la informació pública de la mateixa per aquests motius."

En aquest punt, i sens perjudici que no correspon a aquesta Autoritat determinar la concurrència d'altres límits diferents als derivats de la normativa de protecció de dades personals, cal tenir en compte les previsions de l'RGPD i l'LOPDGDD, relatives a la figura del DPD, per poder determinar si, des de la perspectiva de la protecció de dades, podria considerar-se habilitada la comunicació de la informació sol·licitada.

D'entrada, l'article 37.7 RGPD preveu que: "El responsable o el encargado del tratamiento publicarán los datos de contacto del delegado de protección de datos y los comunicarán a la autoridad de control."

I segons l'art. 34 de l'LOPDGDD:

"3. Los responsables y encargados del tratamiento comunicarán en el plazo de diez días a la Agencia Española de Protección de Datos o, en su caso, a las autoridades autonómicas de protección de datos, las designaciones, nombramientos y ceses de los delegados de protección de datos tanto en los supuestos en que se encuentren obligadas a su designación como en el caso en que sea voluntaria.

4. La Agencia Española de Protección de Datos y las autoridades autonómicas de protección de datos mantendrán, en el ámbito de sus respectivas competencias, una lista actualizada de delegados de protección de datos que será accesible por medios electrónicos.

(...)."

És a dir, la normativa de protecció de dades estableix una obligació de transparència respecte les dades de contacte dels DPD, amb la única finalitat de facilitar el contacte de les persones interessades amb aquests, quan vulguin presentar una consulta o una reclamació o sol·licitar informació sobre qualsevol qüestió vinculada amb el tractament de les seves dades personals. Així doncs, la normativa de protecció de dades obliga a fer pública la identitat dels DPD (siguin persones físiques o jurídiques), però no hi ha previsions normatives que obliguin al responsable a difondre la tasca concreta que, en exercici de les funcions que té encomanades, hagi dut a terme el DPD.

Novament, cal tenir en compte que aquesta informació que s'ha de fer pública, té per finalitat, principalment, facilitar el contacte amb els DPD i, per tant, facilitar l'exercici de drets per part dels afectats (art. 4.1 RGPD).

Segons recorda el CEPD a les Directrius sobre els DPD (5 d'abril de 2017), en relació amb la previsió de l'article 37.7 RGPD:

"El objetivo de dichos requisitos es garantizar que los interesados (tanto dentro como fuera de la organización) y las autoridades de control puedan contactar de forma fácil y directa con el DPD, sin tener que contactar con ninguna otra parte de la organización. La confidencialidad es igualmente importante: por ejemplo, los empleados pueden ser reacios a presentar quejas al DPD si la confidencialidad de sus comunicaciones no está garantizada."

Així, l'article 38 RGPD estableix la posició que ha de tenir el DPD dins l'organització, en aquest cas, l'entitat reclamada, en els següents termes:

"1. El responsable y el encargado del tratamiento garantizarán que el delegado de protección de datos participe de forma adecuada y en tiempo oportuno en todas las cuestiones relativas a la protección de datos personales. (...)"

I l'article 39 de l'RGPD estableix les funcions dels DPD, de les quals es desprèn el paper fonamental que desenvolupa en el model de responsabilitat proactiva implantat pel RGPD, si bé ajustat a les funcions de naturalesa assessora i supervisora que li corresponen:

“1. El delegado de protección de datos tendrá como mínimo las siguientes funciones:

- a) informar y asesorar al responsable o al encargado del tratamiento y a los empleados que se ocupen del tratamiento de las obligaciones que les incumben en virtud del presente Reglamento y de otras disposiciones de protección de datos de la Unión o de los Estados miembros;
- b) supervisar el cumplimiento de lo dispuesto en el presente Reglamento, de otras disposiciones de protección de datos de la Unión o de los Estados miembros y de las políticas del responsable o del encargado del tratamiento en materia de protección de datos personales, incluida la asignación de responsabilidades, la concienciación y formación del personal que participa en las operaciones de tratamiento, y las auditorías correspondientes;
- c) ofrecer el asesoramiento que se le solicite acerca de la evaluación de impacto relativa a la protección de datos y supervisar su aplicación de conformidad con el artículo 35;
- d) cooperar con la autoridad de control;
- e) actuar como punto de contacto de la autoridad de control para cuestiones relativas al tratamiento, incluida la consulta previa a que se refiere el artículo 36, y realizar consultas, en su caso, sobre cualquier otro asunto.

2.El delegado de protección de datos desempeñará sus funciones prestando la debida atención a los riesgos asociados a las operaciones de tratamiento, teniendo en cuenta la naturaleza, el alcance, el contexto y fines del tratamiento.”

Com recorda el CEPD en les Directrius sobre els DPD, citades: “Además de facilitar el cumplimiento mediante la aplicación de instrumentos de rendición de cuentas (tales como facilitar o llevar a cabo evaluaciones de impacto y auditorías de protección de datos), los DPD actúan como intermediarios entre las partes interesadas correspondientes (p. ej. autoridades de control, interesados y unidades de negocio dentro de una organización).”

Per tant, el DPD informa i assessora al responsable en tot allò que afecta el dret a la protecció de dades de les persones titulars de la informació que és objecte de tractament per part, en aquest cas, de l'entitat, i a l'assegurament de l'exercici dels drets ARSOPOL per part dels afectats.

Vistes aquestes previsions de la normativa de protecció de dades, a priori, la informació que estaria sol·licitant la persona reclamant es podria referir, atesa la informació de què disposem, a informes d'assessorament en àmbits diversos del tractament (auditories, avaluacions d'impacte, gestió de drets, etc, relatius a actuacions dutes a terme en el marc de qualsevol de les funcions que exerceix el DPD, que la pròpia normativa estableix amb un caràcter de mínims (art. 39.1 RGPD), i podria abastar qualsevol qüestió relativa al tractament de dades personals, inclosa la gestió de l'exercici de drets ARSOPOL per part dels afectats.

Respecte el detall de les funcions i capacitat d'actuació dels DPD, ens remetem a les consideracions fetes per aquesta Autoritat en el Dictamen CNS 17/2024.

En el cas examinat, i per la informació disponible, no sembla que la reclamant hagi concretat o motivat la seva sol·licitud en uns termes que permetin tenir en compte algun element per

considerar que l'entitat hauria de donar accés a la informació sol·licitada, referent a l'actuació del DPD des del nomenament d'aquest.

En qualsevol cas, tenint en compte les àmplies funcions del DPD, no sembla que es pugui donar a un tercer aliè a l'entitat responsable, una informació que, en conjunt, ultrapassa clarament aquella informació a la que podrien tenir accés els propis afectats, ex. art. 15 RGPD, i per aplicació dels principis de transparència i de responsabilitat proactiva (arts. 5.1.a) i 5.2 RGPD), al menys, amb caràcter general.

Així, sens perjudici que en algun cas, en aplicació de les garanties que ofereix l'RGPD en matèria de drets d'habeas data, els afectats puguin estar legitimats per a obtenir una informació del responsable més detallada, si escau, en relació amb el tractament de dades efectuat i sobre l'assessorament que hagi pogut dur a terme el DPD, com hem dit, i atesa la informació disponible, aquesta circumstància no concorre en el cas examinat.

Finalment, val a dir que no correspon a aquesta Autoritat valorar altres límits diferents al de la protecció de dades, previstos a l'LTC, en concret, els perjudicis per al secret professional i els drets de propietat intel·lectual o industrial (ex. art. 21.1.g) LTC).

Ara bé, atès que l'entitat fa referència a aquest límit per no facilitar la informació reclamada, sí caldria tenir en compte, com a límit específic que podria concórrer en el cas examinat, i al que fa esment el CEPD a les Directrius sobre els DPD, esmentades, la previsió de l'article 38.5 RGPD:

“El delegado de protección de datos estará obligado a mantener el secreto o la confidencialidad en lo que respecta al desempeño de sus funciones, de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros.”

D'entrada, estrictament, aquest deure de confidencialitat s'imposa al DPD en l'exercici de les seves funcions, i no al responsable, de manera que aquest podria optar per fer pública determinada informació com la que es requereix en aquest cas, si escau, com un exercici de bones pràctiques, ja que no sembla que se li pugui exigir en base a la normativa de protecció de dades.

En qualsevol cas, sembla clar que la voluntat de la norma és que el resultat de les actuacions del DPD, tinguin com a destinatari el responsable, per tal que, si escau, aquest pugui corregir o millorar la gestió de la protecció de dades dins l'organització. La normativa de protecció de dades no preveu altres destinataris, a banda de les Autoritats de protecció de dades, pel que fa a la informació relativa sobre la intervenció del DPD dins l'organització, i el desenvolupament de les seves funcions. Així, no sembla que terceres persones desvinculades de l'entitat, hagin de tenir accés a la informació sobre el desenvolupament de les funcions del DPD en els termes de la reclamació.

I també es desprèn de la normativa de protecció de dades que l'actuació del DPD (i, si fos el cas, els informes o decisions d'aquest) tinguin una previsió o limitació específica pel que fa al deure de confidencialitat que obliga al DPD, i que serien les Autoritats de Protecció de Dades, com ha assenyalat el CEPD a les Directrius sobre els DPD: “No obstante, la obligación de mantener el secreto o la confidencialidad no prohíbe al DPD contactar con la autoridad de control y recabar su asesoramiento. El artículo 39, apartado 1, letra e), establece que el DPD podrá realizar consultas a la autoridad de control sobre cualquier otro asunto, en su caso.”

Ara bé, com apuntem, fora d'aquest supòsit, sembla desprendre's de la normativa de protecció de dades que, amb caràcter general, la documentació que pugui generar o supervisar el DPD no ha de tenir altres destinataris, fora del propi responsable i, si escau, de les Autoritats esmentades.

Per tot l'exposat, tenint en compte l'abast de l'actuació dels DPD, i als efectes d'aquest dictamen, no es desprèn de la normativa de protecció de dades l'exigència per al responsable de donar accés al conjunt de la informació que hagi pogut elaborar el DPD en atenció a les seves funcions a un tercer que, per la informació disponible, no té la condició de persona afectada als efectes de la normativa de protecció de dades.

V

- Accés a informació sobre procediments, protocols i instruccions de gestió de dades personals

La reclamant demanava, en la seva sol·licitud inicial, “tots els procediments, protocols, instruccions i altres documents que utilitzi (l'entitat) per gestionar les dades personals tant de serveis centrals com de totes les oficines (...).”

(...), l'entitat considera que concorre la causa d'inadmissió de l'article 29.1.a) LTC, “atès que es tracta d'una documentació interna sobre el funcionament de l'organització però no relacionada amb la prestació del servei.”

Segons l'article 29.1.a) LTC, són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés “si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic.”

I segons l'article 65 de l'RLTC, l'article esmentat es referiria a les informacions següents:

“a) Que continguin opinions o valoracions personals que hagin estat emeses al marge de l'àmbit de responsabilitat i funcions professionals pròpies del servidor públic que les subscriu i manquin de rellevància per a la transparència del procés de presa de decisions públiques.

b) Que siguin esborranys de documents inconclusos sense entitat pròpia.

c) Que consisteixin en comunicacions informals, o que es refereixin a aspectes organitzatius, o que no constitueixin tràmits del procediment.

2. Aquesta causa d'inadmissió no és d'aplicació quan se sol·liciti l'accés a informes, tant preceptius com facultatius, emesos per un òrgan o personal al servei de les administracions públiques o per altres administracions o entitats públiques o per terceres persones en execució d'un contracte signat amb les administracions públiques.

3. Tampoc no és aplicable aquesta causa d'inadmissió quan se sol·liciti l'accés a ordres, mandats o instruccions emesos, per qualsevol mitjà que en permeti tenir constància, per part d'òrgans superiors, en virtut del principi de jerarquia administrativa.”

L'entitat al·lega que es tracta de “documentació d'ús intern”, motiu pel qual inadmet la sol·licitud d'accés.

Sobre això, tot i que no correspon a aquesta Autoritat determinar si, en el cas examinat, concorre la causa d'inadmissió esmentada, es pot apuntar que, vista la previsió de l'article 65.2 RLTC, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades la documentació reclamada es podria referir, al menys en part, a informes emesos pel DPD designat per l'entitat reclamada, la qual cosa sembla que portaria a considerar que no concorre aquesta causa d'inadmissió.

Ara bé, més enllà d'això, als efectes de donar accés a la documentació reclamada (descrita per la reclamant com a procediments, protocols o instruccions en aquesta matèria), es pot fer extensible la consideració feta en relació amb la documentació sobre gestió de protecció de dades generada pel DPD de l'entitat. Això, no només perquè bona part d'aquests protocols o instruccions del responsable s'hauran dut a terme pel DPD, sinó perquè, com ha quedat dit, no es desprèn de la normativa de protecció de dades una obligació, en termes de publicitat activa, de donar accés a la documentació que hagi elaborat el responsable i que afecti a la gestió de dades personals, en els termes ja exposats.

VI

- Informació sobre el registre d'activitats del tractament (RAT)

La sol·licitant explica que l'entitat reclamada li hauria facilitat l'enllaç al RAT, però no "el detall de les fitxes de tractament de tots els tractaments de dades personals. En la fitxa completa de cada tractament hi ha de constar més informació que la sol·licitada."

(L'entitat) reitera que es va facilitar l'enllaç on hi consten "el detall de cadascuna de les fitxes del tractament de dades personals."

L'entitat puntualitza que el RAT "és un inventari documentat de les activitats i operacions del tractament, efectuades sota la responsabilitat de l'entitat, que ja es va facilitar a la persona reclamant, amb la informació requerida, ni més ni menys, per a cada activitat del tractament, indicada el RGPD i a la LOPDGDD."

L'article 30 de l'RGPD disposa que:

"1. Cada responsable y, en su caso, su representante llevará un registro de las actividades de tratamiento efectuadas bajo su responsabilidad. Dicho registro deberá contener toda la información indicada a continuación:

- a) el nombre y los datos de contacto del responsable y, en su caso, del corresponsable, del representante del responsable, y del delegado de protección de datos;
- b) los fines del tratamiento;
- c) una descripción de las categorías de interesados y de las categorías de datos personales;
- d) las categorías de destinatarios a quienes se comunicaron o comunicarán los datos personales, incluidos los destinatarios en terceros países u organizaciones internacionales;
- e) en su caso, las transferencias de datos personales a un tercer país o una organización internacional, incluida la identificación de dicho tercer país u organización internacional y, en

el caso de las transferencias indicadas en el artículo 49, apartado 1, párrafo segundo, la documentación de garantías adecuadas;

f) cuando sea posible, los plazos previstos para la supresión de las diferentes categorías de datos;

g) cuando sea posible, una descripción general de las medidas técnicas y organizativas de seguridad a que se refiere el artículo 32, apartado 1.

(...).

3. Los registros a que se refieren los apartados 1 y 2 constarán por escrito, inclusive en formato electrónico.

4. El responsable o el encargado del tratamiento y, en su caso, el representante del responsable o del encargado pondrán el registro a disposición de la autoridad de control que lo solicite.”

I segons l'article 31.2 de l'LOPDGDD :

“2. Los sujetos enumerados en el artículo 77.1 de esta ley orgánica harán público un inventario de sus actividades de tratamiento accesible por medios electrónicos en el que constará la información establecida en el artículo 30 del Reglamento (UE) 2016/679 y su base legal.”

El manteniment del RAT, a més de ser una obligació per als responsables, serveix per demostrar la conformitat amb l'RGPD i acreditar-ne el compliment, atès el principi de responsabilitat proactiva (art. 5.2 RGPD).

Tot i que, segons la informació disponible, l'entitat hauria facilitat a la reclamant el RAT de l'entitat, amb el detall de la informació que preveu l'article 30.1 RGPD, inclosa la base jurídica de cada activitat del tractament, en aplicació de l'article 31.2 LOPDGDD, la reclamant reitera que no se li ha facilitat el detall de les fitxes de tractament, en les que, segons exposa, “hi ha de constar més informació que la facilitada.”

En relació amb aquesta qüestió, fem notar que aquesta Autoritat posa a disposició de les entitats del seu àmbit d'actuació, un programari per crear, mantenir i gestionar el RAT, amb la finalitat d'oferir suport als responsables. L'aplicació esmentada (sense descartar-ne d'altres que es puguin utilitzar), reproduïx els diversos apartats del contingut de l'article 30 de l'RGPD i també inclou altres apartats que recullen informació addicional vinculada a l'activitat de tractament, com ara la procedència i el procediment de recollida de dades, les avaluacions d'impacte relatives a la protecció de dades i l'encarregat del tractament, però que són camps opcionals i, per tant, poden emplenar-se o no.

Serveixi aquest exemple, per exposar que els responsables del tractament poden, en la seva gestió del RAT, consignar més informació de la que estrictament exigeix la normativa, o fins i tot adjuntar-hi, de manera opcional i si el responsable ho creu convenient, apartats relatius a la procedència i el procediment de recollida de les dades, o als encàrrecs de tractament subscrits, entre d'altres, o annexar al RAT altra documentació, protocols, contractes o acords que s'hagin subscrit, relatius al tractament de dades personals.

Als efectes que interessin, no sembla que es pugui exigir als responsables, l'obligació de facilitar informació que no ha de constar obligatòriament en el RAT, sinó que hi pot constar només de forma opcional.

Així, podem entendre que l'obligació de transparència i de responsabilitat proactiva de l'entitat, en aquest cas, només afectaria a la informació que aquesta, com a responsable, ha d'incloure obligatòriament en el RAT, la qual, per la informació de què es disposa, ja se li ha facilitat a la reclamant.

Per tant, es pot considerar que l'entitat ha donat correcte compliment a les exigències de comunicació del contingut del RAT, i no sembla exigible, en base a la normativa de protecció de dades, facilitar altra informació sobre el RAT en els termes que sol·licita la reclamant.

VII

- Informació sobre els materials de formació i difusió interna

La reclamant demanava, en la seva sol·licitud inicial, “els materials de formació i difusió interna elaborats per a la formació de tot el personal.”

En la reclamació posterior, la sol·licitant exposa que l'entitat hauria facilitat “una llista de les formacions, però sense cap material. Per tant, no s'ha lliurat la informació sol·licitada.”

(L'entitat) puntualitza que la informació relativa als materials de les formacions no es va lliurar, en aplicació de l'article 21.1.g) LTC, esmentat. Per tant, es pot deduir que no es va lliurar els materials de formació en base al límit de la protecció dels drets de propietat intel·lectual, en aquest cas.

Com s'ha apuntat, tot i que no correspon a aquesta Autoritat valorar la concurrència d'altres límits diferents a la protecció de dades personals, es pot apuntar el següent, des de la perspectiva del que preveu la normativa de protecció de dades.

D'entrada, i tenint en compte el principi de responsabilitat proactiva, segons el qual l'entitat, en aquest cas, ha d'estar en disposició de demostrar que dona correcte compliment als principis i garanties de protecció de dades, no hi hauria impediment per tal que l'entitat, en un exercici de transparència i de bona pràctica, faciliti el contingut detallat de materials de formació per al personal, que hagi pogut elaborar la pròpia entitat (probablement, el DPD de l'entitat, atès que el DPD té funcions específiques de formació i conscienciació del personal en matèria de protecció de dades, ex. art. 39.1.b) RGPD), en matèria de protecció de dades.

Facilitar a la reclamant aquests “materials de formació i difusió interna” a què es refereix la reclamant, en cas que s'hagin elaborat des de la pròpia entitat i no incloguin informació de persones físiques (com és previsible atès el seu contingut), no sembla que resulti contrari a la normativa de protecció de dades.

Això, a menys que, com es desprèn de la informació disponible, el material en qüestió hagi estat elaborat, no per la pròpia entitat sinó, per exemple, per una empresa externa de formació, o per altres professionals externs. En aquest cas, certament la protecció dels drets de propietat intel·lectual i d'autoria sobre el material, podria ser un element a tenir en compte.

En qualsevol cas, i sens perjudici que la reclamant no aporta una motivació específica que pugui ser tinguda en compte a efectes de ponderació, fem avinent que l'entitat hauria facilitat, en l'annex esmentat, la llista de "formacions" i "notes de conscienciació" dutes a terme per l'entitat, indicant per a cadascuna la data i el títol de la formació duta a terme. Aquesta informació ja permet a un tercer aliè a l'entitat responsable tenir una aproximació a la freqüència de la formació donada, i a la temàtica que s'hauria tractat (entre d'altres, "Dades especialment sensibles"; "Gestió de contrasenyes"; "El responsable i l'encarregat del tractament" o "Drets digitals").

Als efectes que interessin, cal dir que el llistat facilitat ja resultaria indicatiu de la formació donada per l'entitat al seu personal en matèria de protecció de dades.

En qualsevol cas, no es pot inferir de la normativa de protecció de dades que l'entitat tingui una obligació específica de donar accés a la reclamant dels materials concrets de formació que hagi utilitzat per a la formació interna del seu personal. Això, sens perjudici que, en cas que no es vegin compromesos els drets de propietat intel·lectual del dit material, donar accés a materials de formació tampoc no semblaria contrari a la normativa de protecció de dades, atesos els principis de transparència i de responsabilitat proactiva, que preveu l'RGPD.

VIII

- Accés a informació relativa a les transferències internacionals de dades (TID)

Segons es desprèn de la informació disponible, l'entitat reclamada resol desestimar la sol·licitud d'accés a la informació relativa a: "Tota la informació de com es realitzen les transferències internacionals entre seus, entitats que es subcontracten i els serveis centrals a Barcelona i dels mecanismes d'adequació emprats", en base al límit de l'article 21.1.a) LTC, segons el qual el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la seguretat pública.

L'entitat considera que "Facilitar aquesta informació sensible sobre recursos de les dades personals podria comportar un risc pel fet de comunicar infraestructures sensibles a tercers i les quals són susceptibles de poder ser atacades."

En la reclamació posterior, la sol·licitant exposa que no considera aplicable el límit esmentat, atès que "si hi ha alguna dada que pugui afectar a infraestructures sensibles segur que es pot anonimitzar de forma convenient. No s'estan demanant dades tècniques de gestió, ni ubicació de servidors, s'està demanant protocols de gestió sobre les transferències."

En aquests termes, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades cal valorar quines són les previsions de l'RGPD en matèria de TID, tenint en compte que, per la naturalesa i funcions de l'entitat reclamada, que s'organitza, per la informació disponible, en una seu central a Catalunya i oficines en diferents països, la informació relativa a les TID pot tenir certa rellevància.

Cal recordar que l'RGPD estableix un règim específic per a les comunicacions de dades personals a països tercers o organitzacions internacionals (articles 44 a 46 RGPD).

A partir del principi general segons el qual només es poden dur a terme TID si es compleixen les condicions previstes a l'RGPD i si el nivell de protecció d'aquest no es veu perjudicat (art. 44 RGPD), les TID s'han d'articular en base a garanties adequades, que estableix la normativa.

Sobre l'entitat requerida, cal tenir en compte que, d'acord amb la seva llei de creació (Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per agilitzar l'activitat administrativa), es tracta d'una entitat de dret públic que ha d'actuar amb subjecció al dret privat, llevat dels actes que impliquen l'exercici de potestats públiques, que se sotmeten al dret públic (arts. 157.2 i 158.2 de la Llei 11/2011).

El RGPD no dona un concepte d'autoritat que ens permeti delimitar a quines entitats els resulta d'aplicació aquesta previsió. No obstant això, pot servir com a criteri orientador el posicionament que ha adoptat el GT29, a l'hora de determinar què cal entendre per "autoritat o organisme públic" als efectes de l'aplicació de l'article 37.1.a) del mateix RGPD (exigibilitat de la designació d'un delegat de protecció de dades). Així, segons es desprèn de les Directrius sobre el DPD, ha de ser l'ordenament intern de cada estat el que determini quins subjectes han d'entrar dins d'aquesta categoria. Òbviament, quan es tracti de subjectes que exerceixen poders o potestats públiques, s'hauran d'incloure necessàriament dins d'aquesta categoria. De fet, en aquest document el WP29 recomana fins i tot que s'hi incloguin subjectes privats que gestionin serveis públics.

En l'ordenament intern, tampoc trobem una definició del que cal entendre per "autoritat pública", però en canvi, sí que es defineix de forma clara les entitats que tenen la consideració d'administració pública.

En aquest sentit, l'article 3.3 la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, estableix les entitats que tenen la consideració d'administracions públiques. Als efectes que interessen, sembla clar que a totes les entitats que tingui la consideració d'administració pública se'ls hauria de reconèixer la condició d'autoritat pública a efectes del RGPD.

Partint, doncs, que l'entitat reclamada tindria aquesta condició d'autoritat pública als efectes de l'RGPD, com a tal disposaria de mecanismes específics a l'hora d'acreditar garanties adequades per a fer TID a països tercers.

D'una banda, l'article 45 de l'RGPD habilita les TID, quan la Comissió Europea hagi decidit que el país destinatari de la informació garanteix un nivell de protecció adequat.

D'altra banda, la norma també estableix diferents mecanismes per considerar que s'ofereixen garanties adequades per transferir dades personals a un tercer país o organització internacional en què no es garanteix un nivell de protecció adequat. Segons l'article 46.1 RGPD:

"1. A falta de decisión con arreglo al artículo 45, apartado 3, el responsable o el encargado del tratamiento solo podrá transmitir datos personales a un tercer país u organización internacional si hubiera ofrecido garantías adecuadas y a condición de que los interesados cuenten con derechos exigibles y acciones legales efectivas."

I segons els apartats 2 i 3 del mateix art. 46 de l'RGPD:

“2. Las garantías adecuadas con arreglo al apartado 1 podrán ser aportadas, sin que se requiera ninguna autorización expresa de una autoridad de control, por:

- a) un instrumento jurídicamente vinculante y exigible entre las autoridades u organismos públicos;*
- b) normas corporativas vinculantes de conformidad con el artículo 47;*
- c) cláusulas tipo de protección de datos adoptadas por la Comisión de conformidad con el procedimiento de examen a que se refiere el artículo 93, apartado 2;*
- d) cláusulas tipo de protección de datos adoptadas por una autoridad de control y aprobadas por la Comisión con arreglo al procedimiento de examen a que se refiere en el artículo 93, apartado 2;*
- e) un código de conducta aprobado con arreglo al artículo 40, junto con compromisos vinculantes y exigibles del responsable o el encargado del tratamiento en el tercer país de aplicar garantías adecuadas, incluidas la relativas a los derechos de los interesados, o*
- f) un mecanismo de certificación aprobado con arreglo al artículo 42, junto con compromisos vinculantes y exigibles del responsable o el encargado del tratamiento en el tercer país de aplicar garantías adecuadas, incluidas la relativas a los derechos de los interesados.*

3. Siempre que exista autorización de la autoridad de control competente, las garantías adecuadas contempladas en el apartado 1 podrán igualmente ser aportadas, en particular, mediante:

- a) cláusulas contractuales entre el responsable o el encargado y el responsable, encargado o destinatario de los datos personales en el tercer país u organización internacional, o*
- b) disposiciones que se incorporen en acuerdos administrativos entre las autoridades u organismos públicos que incluyan derechos efectivos y exigibles para los interesados.”*

En relació amb aquesta autorització de l'autoritat de control competent, l'article 42 de l'LOPDGDD afegeix que *“podrá otorgarse en los siguientes supuestos:*

- a) Cuando la transferencia pretenda fundamentarse en la aportación de garantías adecuadas con fundamento en cláusulas contractuales que no correspondan a las cláusulas tipo previstas en el artículo 46.2, letras c) y d), del Reglamento (UE) 2016/679.*
- b) Cuando la transferencia se lleve a cabo por alguno de los responsables o encargados a los que se refiere el artículo 77.1 de esta ley orgánica y se funde en disposiciones incorporadas a acuerdos internacionales no normativos con otras autoridades u organismos públicos de terceros Estados, que incorporen derechos efectivos y exigibles para los afectados, incluidos los memorandos de entendimiento.”*

En atenció a aquestes previsions, les autoritats o els organismes públics (recordem que l'entitat reclamada tindria consideració d'autoritat pública a efectes de l'RGPD) disposen de mecanismes específics a l'hora d'acreditar garanties adequades per a la TID a tercers països, quan la seva aportació és necessària.

En qualsevol cas, l'important és que els instruments incorporin garanties adequades sobre la protecció que les dades transferides rebran a la seva destinació (article 46.1 RGPD).

Atesa la naturalesa, funcions i organització de l'entitat reclamada, que s'articula, segons la normativa i per la informació disponible al web de l'entitat, amb una seu principal a

Catalunya i una xarxa àmplia d'oficines exteriors repartides en 100 països, és clar que el fet que es produeixin TID pot ser un element destacable i podríem dir que rellevant, del tractament de dades que duu a terme l'entitat.

En relació amb les TID, atenent a les previsions esmentades de l'RGPD i l'LOPDGDD, l'entitat ha de fer públic si es duen a terme TID, a través de la informació del RAT. Això, a banda, com ha quedat dit, que se n'hagi d'informar també als afectats (ex. art. 13 i 14 RGPD).

Ara bé, més enllà d'això, a efectes de transparència i atenent al principi de responsabilitat proactiva, en el cas examinat cal tenir en consideració que, per la pròpia estructura i funcions de l'entitat, el fet que es produeixin TID i els mecanismes o habilitacions normatives a través de les quals es produeixen aquestes, pot ser un factor de certa rellevància.

Tenint en compte això, en el cas que ens ocupa no semblaria contrari a la normativa de protecció de dades que l'entitat aportí informació respecte quina és la base jurídica o l'instrument específic, dels previstos, com hem vist, a l'RGPD, que habilita a dur a terme les TID segons els països de destinació, en els que l'entitat té oficines.

Sembla que la indicació de quines garanties o instruments dels previstos a l'RGPD habiliten la TID en funció dels països de destinació, podria donar compliment a la petició d'accés als "protocols de gestió sobre les transferències", que demana la reclamant, sense que sembli necessari ni exigible en base a la normativa de protecció de dades, i més enllà de facilitar aquesta informació general sobre les TID, que l'entitat hagi de concretar amb major detall aquesta qüestió, o que hagi de facilitar altra documentació al respecte.

Conclusions

Als efectes de la normativa de protecció de dades, no sembla que un tercer, que no té la condició de persona afectada (art. 4.1 RGPD), hagi de tenir accés a informació sobre el tractament de dades que duu a terme un responsable, en uns termes més amplis o amb major grau de detall del que podria tenir una persona que sí té aquesta condició.

- *Accés a informació elaborada pel DPD i informació sobre procediments, protocols i instruccions de gestió de dades personals:* No es desprèn de la normativa de protecció de dades una obligació específica de donar accés a la documentació elaborada pel DPD ni, per extensió, a altra documentació relativa a procediments o protocols de gestió en matèria de protecció de dades, tenint en compte que la reclamant no seria persona afectada als efectes de la normativa de protecció de dades, atesa la informació de què es disposa.

- *Accés a informació del RAT:* L'entitat ha donat compliment a les exigències de la normativa de protecció de dades (art. 30 RGPD i art. 31.2 LOPDGDD), i no resultaria exigible, vista la normativa esmentada, facilitar altra informació que el responsable hagi pogut incloure de forma opcional en el RAT.

- *Accés als materials de formació interna:* El llistat facilitat resulta prou indicatiu de la formació donada, i no sembla que la normativa de protecció de dades comporti una obligació específica de facilitar els materials de formació. Tot i així, en cas que no es vegin

compromesos els drets de propietat intel·lectual dels autors, donar accés als materials de formació tampoc no resultaria contrari a la normativa de protecció de dades.

- *Accés a la informació relativa a les TID*: Tenint en compte la naturalesa, funcions i estructura organitzativa de l'entitat, aquesta podria indicar quines garanties o instruments dels previstos a l'RGPD (arts. 44 i seg. RGPD) habiliten les TID en funció del país de destinació, sense que sembli necessari ni exigible, en base a la normativa de protecció de dades, que l'entitat concreti amb major detall aquesta qüestió.

Barcelona, 22 de gener de 2025